

սխալով տրեւում է ուրախ տրամադրութիւն: Շինութիւնները զարգացած են զօրաշակ- ներով ու հրովաւած են: Ժողովուրդի ամբ- րոշը աշխատի ողջունում է ամանեան կառավարութեան անդրադարձումը:

Ժամօթով զին Պ. Հ. Գ.—Պարագրա- դի Հեռագրական Գործակալութիւնը լիա- զօրով է յայտնելու, որ թիւքաց կառա- վարութեան ձեռնարկութիւններն իրացնել կըսէ Ռուսաստանը, Յիւստիանի և Անգլիան, հետեւելով միասին վճիռներ կայացնելու սկզբունքին, ներկայումս կատարում են մտքերի փոխանակումն այդ հարցի առիթով:

ՍԱԼՈՆԻԿ.—Թիւքերը շարունակում են արտաքին յայտնաբերութիւնը Մար- մար ծովի ափերէն: 1000 փախուսեալն Յունաստան են գալիս:

ՈՒՖՈՒՐԸ.—Պարսկաստանի մերձ թիւք- քական շրջանում զէնքեր են կանգնած քեր- ղական համադրանք զարգացող և զարգացած գնդերը: Ստանալով զէնք, քերդերը ար- ձակվեցին իրանց տները մի քանի օրով: Նախքան իրանց յանդուգն են պահում ուսու- ների վերաբերութեամբ:

Օգոստոսի 26-ին թիւքերը զարգացնելն միջազգային յանձնաժողովի սահմանափա- ցաւստանները՝ սպանելով կարգադրութեան Կ. Պոլսից: Յանձնաժողովը մինչև ցուց- մունքներ ստանալը մնալու է Կոստանում:

(Հր ա գ ի Ն ր ի ց)

Ինչպէս հարգուած են լրագրները, Ռուսաստանը Անգլիան և Յիւստիան պա- հանջել են թիւքերային ամենապակաս զինա- թանի լինել, մաքրել ներդրւոյններն ականեա- լիքն և անարդիւ թոյլ տալ անցնելու շրջե- նակերն ներդրւոյնով:

Այդ առիթով կայացուեց Թիւքի-Կիլիկի- նի (Սեփարտի) նիստը, որը գերմանական զինապետ Կալեֆիէյի պահանջները, որպէսզի 48 ժամկէտ ընթացքում նրան վճարական պատմական տրվի՝ ինչպիսի դերը կը բերու- նէ թիւքերին եւրոպական մեծ պետութիւն- ների միջնադէպերում:

Գահաժողովը, Վ. Բ. Բ. թիւքերի ա- սելով, յայտնել, որ իրենք առանց անարդիւն- կողմնակցի են երբեք համաձայնութեան պահանջ կատարելուն: Եւ եթէ պատերազ- մի օգտին խտրողներ յաղթեն, նա կը հրա- մարի զինաժողովի իր իրաւունքները: Միջնադրերը միացան գահաժողովի յայ- տարարութեան Գահաժողով էր միայն հն- վէր վաշտաւ:

Փարսիայի միջին համազել միջնադ- ներին, թէ գերմանական զինքը յաղթու- թեան դէպքում թիւքերին կը տանալ եր- իւրները Մակեդոնիայում և Կովկասում:

Թալէթ-Բէյը և Զափր-Փաշան մասնա- նշնել, որ Անգլիան սպառնում է պաշա- րել Կարդաշէլը, իսկ Ռուսաստանը՝ Բոս- ֆորը: Հետագայում անգլիական և թիւքեր- ալիս պայմանի խիստ չնգործութիւն:

Մի տեղեկութեան համաձայն, տաք վի- ճարմանութիւնները յետոյ, 46 օրով ընդ- դէմ 23-ի վճարել է պատերազմ յայտարարել:

Կ. Պոլսից հեռագրում են, որ թիւք- քայալում են ընդհանուր ուժերով: Եւ նա- տեղեկութիւն տեղեկացնում են պատերա- ղութեան, զարգել և համաձայնութիւն մասին: Կ. Պոլսում տրեւում է օրհնական դրու- թիւն: Յիւստիանի և անգլիայի շարուն- իմել միջնադրի են ստվիթաների դաժան մայրաքաղաքից, ուր օդում արեան հոտ է տարածված:

Սուլթանը լրագրներին հարգելու է են, որ թիւքաց ռազմի նաւատորմը ամեն օր վաթսուութիւններ է կատարում գերմա- նական օֆիցերներին ղեկավարութեամբ: Կարդաշէլը լի է ականեւորով: Գերմանիա- յից սպառնում են ընդդէմ թիւքերին: Գերմանիայից շարունակ գալիս են մարտիկ շարանները: Նախագահը կելի են 100 գեր- մանացի ծովային օֆիցեր, 2000 զինուոր և ընդլիճ 120,000 ֆրանսիական պատերազմա- կան կարգիներն ամառը:

Պարսկական սահմանապահութիւնը գտնվում են մեծ թիւք թիւքաց զօրքեր:

Կոստանդնուպոլսի հարցի առիթով, զինապետները միասնական առում են, որ թիւքերային ոչ մի բան չի տրվի: Գուցէ Ալեքսանդր ընդհանուր Սերբիայի, Իտալիայի, Չեխոսլովակիայի և Թիւքերային միջև:

Կարբի համաձայն, երբեքում կան 120,000 թիւք զինուոր: Թիւքաց զօրքն մեծ մասը ուղարկվել է դէպի Մարմարա- ծովը:

Գերմանական և թիւքաց կառավա- րութիւնները մի խորանակ միջոցի են դիւել: Գերման շարունակ, իր թէ հա- կածվելով ինքնազօր, շարունակ են թաղելով Կարդաշէլը: Իսկ յետոյ այդ նաւերը դառնում են թիւքաց չեփականութիւն: Բանը նրանումն է, որ բոլոր այդ տեսակ ճնշողութիւնը շարունակ լի են լինում ամեն տեսակ գերմանական ուսմանութիւնով:

Բոսֆորում ըստմական «Գարիա» շոգանաւը ենթարկվեց անբախտութեան: Թիւքաց իշխանութիւնները «Թիւքերի» շոգանաւը բացառապէս նրանով, որ չէ նկատվել ըստմական դրոշմը: Տեղական շրջաններում այդ «Թիւքերի» շոգանաւը բացառապէս է ղեկավարող նպատակի հե- տանալով՝ օդանոս խաղալ Բոսֆորիայի դէմ, որ վերջնականապէս հրաժարելից թիւքերա- յին աշխարհում:

ՊԱՏԵՐԱԶՄՆԵՐԻ ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Վերջին 300 տարիների ընթացքում, սկսած 1618 թ. մինչև 1905 թ., երկրա- դրեւի վրա տեղի ունեցան 1700 ընդհա- ղումներ, որոնցից ցամաքի վրա 1044, ծո- վային կղզիների՝ 132, պաշարումներ՝ 490 և զբաղումներ՝ 44:

Ճակատամարտերի ընդհանուր թիւից ա- մենաշատը ընկնում է Յիւստիանի վրա, այսինքն 1079 (632) ցամաքի վրա, 63՝ ծովի վրա, 332 պաշարում և 32 զբաղում, որ միջին հաշուով տալիս է 63%: Աւստրիա- յին ըստին է ընկնում 48%, Անգլիային՝ 20%, Ռուսաստանին՝ 19%, Թիւքերային՝ 12% և այլն:

1079 զինված ընդհանրումներ մէջ Յիւստի- անի ունեցաւ 584 յաղթութիւն և կրեց 495 պարտութիւն: Անգլիային և Պարսիային ըստին է ընկնում 60%: յաղթութիւն, Աւստրիային՝ 43%, և Սպանիային՝ 36%:

Սկսած 1600 թ.ից, Յիւստիանի կուռ է 15 պետութիւնների զօրքերի դէմ, օրինակ՝ աւստրիական զօրքերի հետ ունեցել է 262 զինված ընդհանուր, կրելով 196 պարտու- թիւն: Անգլիական զօրքերի դէմ Ֆրանսիա- ցից յաղթեցին 120 անգամ և պարտվեցին 155 անգամ: Մեծ-Բրիտանիայից Սպանիայի դէմ Ֆրանսիայից տարի են 119 յաղթու- թիւն և պարտվել են նրանց 45 անգամ: Չորսիայի հետ ունեցել են 93 յաղթու- թիւն և 63 անաշտութիւն:

Ութ պատերազմների ընթացքում Յիւստի- անի և Գերմանիայի միջև, որոնց ժամա- նակ տեղի ունեցան 307 զինված ընդհա- ղում, Ֆրանսիայից յաղթեցին 153 անգամ: Պաշարման դրութեան մէջ գտնված ընդ- ղերից առաջին տեղը բռնում է Ջիբրալ- տը, որ զինված 1167 օր, պաշարված մնալով 1810 թ.ից մինչև 1812 թ. անը- լիացիները, երկրորդ տեղում՝ Կալինը՝ 903 օր, պաշարված անգլո-սպանական զօրքից: Սեփարտից զինապետ 346 օր, Կանիան, որ պաշարված էր 20,000 վի- նետիցներից ընդդէմ 130,000 թիւքերի, զինացաւ 228 օր, Պորտ-Արտուրը՝ 221 օր և Պէլլան 142 օր:

Ամենաառաջինը վճարակաւ ընդ- ղերների զոհերի վճարակաւ ընդհա- ղումներն օտ 624,000 կառուցելու ըն- կան 133,000, Սեփարտի օտ 320,000 կառու- ներից ընկան 123,000, Բորդոյի օտ կառու- 246,000 զինուորի՝ 80,000-ը, Վաշլիցի օտ 192,000-ից՝ 45,000-ը, Վաշլիցի օտ 290,000-ից՝ 63,000-ը, Իրեզելի օտ 300,000-ից՝ 50,000-ը, Պէլլայի օտ 163,000-ից՝ 50,000-ը, Աուստրիցի օտ 148,000-ից՝ 46,000-ը և Սոլիքերի օտ 273,000-ից՝ 39,000-ը:

Սկսած 1878 թ.ից տեղի են ունեցել 18 պատերազմ, հաշուած նաև զարգացող պա- տերազմները: Ամենաանաւոր եւրոպական պատերազմները այդ ժամանակամիջո- ցում հանդիսանում են առաջինը (1878 թ.), Ֆրանսիական արշաւանքը դէպի Թուրքիա (1881 թ.), դէպի Տունիս (1885 թ.) և դէպի Մադագասկար (1895 թ.): Յու- թիւքական պատերազմը (1897 թ.), սպա- նո-անգլիական պատերազմը (1898 թ.), անը- լիք-բուլղարի պատերազմը (1899 թ.), անը- լիքական արշաւանքը դէպի Սուդան (1899 թ.), բուլղարի պատերազմը (1900 թ.), ուսու- նապետական պատերազմը (1905 թ.), Ֆրան- սիական արշաւանքը դէպի Մարոկկո (1909 թ.), 14-րդ տեղում 1911 թ. թիւք-իտա- րական պատերազմը և 15-րդ տեղում ամե- նախորդը՝ բալկանական պատերազմը:

Աւստրիայ զինված ընդհանրումներից պէտք է յիշել չին-ուսական պատերազմը, որ եղաւ 1894 թ.ին:

ԿՕՁԱԿԵՆԸ ԵՒ ԳԵՐՄԱՆԱՅԻՆՆԵՐԸ

Վերաւորները պատմաճիւղի համաձայն, «Рос. Вѣст.» կողմից ներկայ պատերազ- մում ունեցած զօրքորութիւնների մասին մի շարք հետաքրքրական տեղեկութիւններ է պատմում:

Գերմանական առաջապահ զնդերը անց- նելով մեր սահմանը՝ առաջին հերթին հարցնում են գերազանցելով՝ զգալիները կա՞նք: Եւ այդպէս են անուանում նրանք մեր կողակցներին:

Թէ որքան գերմանացիները վախենում են կողակցներից և որպիսի զգացումներ են տալիս զէպի նրանք, երևում է հետեւեալ փաստից, որը պատմել է մի օֆիցերը: Հրա- ցանաճութիւններից յետոյ գերմանացիները ինչ-որ մի բանաշարանքում գտան կողակցի դիակ և, կանգնեցնելով պատի մօտ, սկսեցին հրօցանքներ արձակել:

Մերան մօտ կողակցները վաշտ շտապ շար- շառուտով գործելով քանդեց երկաթուղա- րը, որի շարունակ խորտակվեց գերմանա- կան զինական քնացքը և նրանք գրել վերջերին 800 գերմանացի զինաւորներ:

Օֆիցերները պատմում են մեր կողակցնե- րի տակերկրային մասին, որ նրանք զորադ- րում են յարձակումների ժամանակ: Հնա- դիւրեղով ուժով և քանակով հաւասար թիւք- նամու գնդի,—օրինակ՝ հնձիկավաշի,— կողակցներ իսկույն բաժանվում են իմրակ- ների և թաղով ցրվում կողմերի վրա, որ- պէս զէ թիւքներն շրջապատեն մի քանի կողմով:

Կուռեա մի օւրի միջոց կայանում է նրանում, որ 200 քայլի վրա արշաւելով

զէպի թիւքներն՝ կողակցները անսպասելի կերպով ետ են դառնում շարունակ և հե- առնում թիւքները: Թիւքներն այդ համա- րում է փախուստ և յարձակում նրանց վրա, բայց կողակցները յանկարծ նորից դի- մում են յարձակում, իրարանցում ու սար- սափ գցելով թիւքները մէջ:

ԼԻԵՒԻ ՀԵՐՈՍԵ

Յիւստիանի «Le Petit Parisien» թերթի յատուկ թիւքակցը հարգում է:

Լիեւի հերթը գերմանա լիեւիսը ներ- կայումս գտնվում է Մաքսիմորգում օր- պէս պատերազմական գերի:

Ինչպէս այժմ վերջնականապէս պարզ- վում է, Լիեւի անկումը տեղի է ունեցել օգոստոսի 4-ին (17-ին): Այդ օրը գերմանական պաշարող զորա- քանակի հրամանատարը վերջին անգամ ա- ռաշարուում է գերմանա լիեւիսին անձնա- տուր լինել և բերդը յանձնել կամարը դրան պատասխանել է վճարական մեթոմով: Այդ ժամանակ, սակայն, բերդը դրաթիւնը ան- յաւաք էր: Անխաճեմութիւն կը լինէր գտնել մի ժամ մնալ այնտեղ ուժեղութիւնը վերականգնելու դէպքում:

Այն ժամանակ գերմանա լիեւիսը փակվեց Լոզէն ամրոցում, հաւաքեց իր բոլոր օֆի- ցերներին և, զինվելով նրանց հաւաքակ- կերպով, ինչպէս ընկերներ, առաջ:

Իսկ քաջաւոր կուռքի մեր թաւ- քաների հայրենիքի համար: Պաշարող այժմ անգլիան է դարձել: Այլ և ընդդիմա- րելը յիմարութիւն կը լինէր: Առանց այդ էլ շատ արեւել է թափվում: Չեք ազգական պատերազմ արտաւարված չէ: Հասնել է այն ժամը, որ մենք իրարից բաժանվեց և ի- րար ձեռք սեղանք: Եւ վճարելով այստեղ մնանք: Լոզէնը իմ գերեզմանը պէտք է լինի:

Այդ ժամանակ բոլոր օֆիցերները՝ մի ու- ղով ներշնչված՝ խնդրեցին գերմանա շա- րունակի կուռք և երգելիցին նրա հետ միասին մնանք:

Վերջին անգամ օրոտացին թիւքներին և ցնցեցին ամրոցի կիսաանկան պատնէշ- ները: Յետոյ նրանք լուրջիւ են յանկարծ լակցել մի սարսափելի պայթիւն: Լիեւի քա- ղաքում օղբեր տուան և լուրջի այդ յիմարացին սարսափեց, գերմանա լիեւիսը պայթիւններից իրան իր ամրոցի հետ միասին:

Բայց հերթի ցանկութիւնը չը կատար- վեց:

Իր բոլոր ընկերները մէջ, մենք միայն նա էր ողջ մնացել փախուսելով տակ Արեւ- նայում եղած, նա դեռ ևս շնչում էր: Նա այժմ էլ անկում է և գուցէ նրա կենսաւը փրկվի հոգածու խնամքի շնորհիւ, որը թիւքներն էլ չէ նկատում: Նրան Միսիլն ան- զամ Վիլիլմը հարկաւոր յարգեց: Մտալով այդպիսի հակառակորդին՝ հրամայեց գե- ներաւ կուռքին վերադարձնել իր սուրը:

ԲԱՄԱՅՐ ՓՈՒՆԵՆ ԵՒ ԻՐ ԿԱՐԴԻՆԵՐԸ

Նշանաւոր քիմիկոս Վիլիլմ Բամայ, որ մի քանի տարի առաջ արժանացաւ Նոբելի մրցանակին և առաջին տնօրէնը Անգլի- յայի և Գերմանիայի միջև տեղի ունեցող լիք պատերազմի դէմ բողոք-լուրջ տակ, այժմ «Times» լրագրում գեղեղն է հետեւեալ նա- մակը:

Այն հիշատակը, որ ներշնչում էր ինձ Գերմանիան, որպէս բարձր կուռքական կերպ, այժմ փոխվել է արհաւիրանքի զգացմանը, որովհետեւ այդ երկրի ամեն իրաւունք ոտնաճակ է տալիս, և որովհետեւ նա բռնի կերպով ստիպեց մի չնգործ պե- տութեան պատերազմի սարսափին ենթարկ- վելու:

Այժմ եւ ընդունում են, որ Գերմանիան շնչում է նուաճել ողջ եւրոպան և որ ան- հրաժեշտ է ամեն կերպ խաչնդոտ հանդի- սանալ նրա շնչերից: Սակայն պէտք է աւելացնեմ, որ չեմ զղում այն բանում, որ ստորագրեցի պատերազմի դէմ եղած կոչի աւել:

Մենք լրակատար իրաւունք ունենք մեր իրեղեք մաքրելու ողջ աշխարհի և պատմու- թեան առաջ, որ անգլիական ժողովուրդը ծայր ատրիան իրան ետ է պահում պատե- րազմը: Սեր են համոզվեցին, որ պատե- րազմը անխաւաքելի է, եւ այդ ժամանակ աւելի խորը արհաւիրանք զգացի զէպի ժողովուրդները այդ խարապան: Նրանք, ովքեր յաւիտի սկզբներին անցել են Գեր- մանիայով, նկատած կը լինեն, որ այդ երկրի զինված ամպեր էին հաւաքում ար- դէն, որոնք պատերազմ էին գտնաւել տա- լիս: Օրդը պատերազմի հոտ էր գալիս: Այդ եւ ասացի հենց այդ օրը, երբ վերադար- ձայ Կոնգոս:

ՆԱ ԱՐԻԵՆ ՅԱՄԻՍԵՆ

Ինչ կը լինի Պարիզի վիճակը, եթէ Տէ- րը մի արաւայէ կատարվի անհաւանք, այն է՝ եթէ ժամանակակից վանդակները, դե- մանալները, ներս խաւին հրաշալի քա- ղաք:

Եւ ասում եմ գերմանացիները և ոչ պորտացիները, հակառակ ընդունված սովո- ռութեան, որովհետեւ այժմ չը կայ պորտա- ցի, բնակարանի, սաքսոնացի, այլ կայ վայ- րենիների մի լեզու, որ կոչվում է գեր- մանական զօրք, նրանք բոլորը բաղկացած

են միևնույն խմորից, և այժմ անհաւանք է արդիւնքն է աւելի բերտ ու զաժան պրու- անցի թիւք միւսները:

Լրագրները հարգեցին, որ Ֆրանսիա- կան խոհեմ կառավարութիւնը կարգադրել է նշանաւոր Լուվրի գեղարուեստական ան- զուգական իւրեր փակել պողպատաշէն նը- կաղնիքում: Մյուսնայն դէպք:

Ինձ թւում է, որ դրանից աւելի զօրեղ բարոյական ապում չէր կարելի հասցնել գերմանական տիրապետչի քաղաքակրթու- թեանը: Ասել է, որ մարդկութեան պար- ծանց ճիւղերն անմոռելի է, որ իր թիւք- նամին անաշխու է, դիտել, որ եթէ նա միա- նէ գեղարուեստների մայրաքաղաքը, չի լինալու թիւք և հրի մասնեւոր նոյնիսկ աստուածներին:

Եւ Ֆրանսիան ունի կատարեալ իրաւունք այդպէս կարծեւ: Չէ որ վանդակները այ- րեցին Լուվրի հնչալուսը զրադարան ու թանգարանը:

Աստուած իմ, այլին 20-րորը դարում գրականութիւն, պատմութիւն, արուեստ- ներ, կերպը է լինել աւելի զօրաւոր ապա- ցոյց վայրենութեան:

Ասում են, այն աւանանքին գերմանացիք կառուարական աղբ են, որովհետեւ նրանք տակել են Գիսիլ, Շիլլեր, Լիւսիլ, Բիթհո- վին, Հիլդե, Մարքս և այլն: Թող այդպէս լինի, բայց ուր է այդ անմահների թողած հետքը, նրանց աղբիցութիւնը սերունդների վրա: Ուր են նրանց ժառանգները, որ պաշտպանէին իրանց հայրերի և նախնա- րերի պատիւը:

Ան նրանք Մարքսի ժառանգը վառում է իտալիկ այնտեղի սոցիալիստների զգու- լու, որ զէնք բարձրացնեն իրանց Ֆրան- սիացի, անգլիացի, առաւ և բնկիացի: Եր- կերները դէմ: Հնգիլի ժառանգը ժողովում է իր ազգայն գերմանացիներին և յորդ- րում է ու աշխուրդ է համոզել վերադարձ- նել թիւքներ երկրներին գերմանական ընդ- ղութիւններից առաջած իրանց պատու: Նշանները: Գիսիլի և Շիլլերի աշխարհնե- րը նոյնպէս ժողովում են և միաձայն ու- ռոյում այսուհետեւ օչինչ չը թարգմանել թիւքներ աղբերի գրականութիւններից և առաւարակ արտաքին այդ գրականութիւն- ները Գերմանիայից:

Իսկ Հաւաքում, Գերմանիայի այժմեան պարծանքը գրականութիւնը, ներքոյ է կար- դում իր հայրենիքը բերտ զօրութեան և պահանջում է միայն իր թիւքներին ա- րեւել ծծէ միջին վերջին կայիլու եւ այդ այն ժամանակ, երբ թիւքներ երկրներին զորքերը, փրկափախեց, գերմանական համբարանում վիճանաւորութեամբ և անուր գիտում են զգրել արեան հեղեղը, որպե- րով հաւասար վշտով թէ իրանց հայրենա- կիցներին և թէ թիւքներին անհոն կո- րուստները են այդ այն ժամանակ, երբ ան- լիցիլին նախկին ուղեորութեամբ և առանց օրիէ թիւքական զգուսնի շտում է Բիթ- հովէն և Վաշլիցի երկրերը:

Միթէ կարող է լինել աւելի մեծ ապա- ցոյց փորձութեան և աւելի մեծ ապա- ցոյց վիճանաւորութեան:

Գիւստիլային այն է, թէ պատերազմը որ կարի յաղթութեամբ կը վերջանայ: Գիւստի-

